

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 155/03-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júla 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. M. Š., bytom L., zastúpeného advokátom JUDr. J. T., P., ktorou namieta porušenie svojho práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 50 ods. 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky Krajskou prokuratúrou v Banskej Bystrici pri dozore nad postupom vyšetrovateľa pri zaistení finančnej hotovosti pri domovej prehliadke 20. novembra 2002 v jeho dome v L., a 27. novembra 2002 pri prehliadke iných priestorov - bezpečnostnej schránky vo Všeobecnej úverovej banke, a. s., Prešov, Masarykova ulica, a jej uznesením sp. zn. Kv 68/02 z 10. apríla 2003, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť Mgr. M. Š. v časti, ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 50 ods. 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky Krajskou prokuratúrou v Banskej Bystrici pri dozore nad postupom vyšetrovateľa pri zaistení finančnej hotovosti pri domovej prehliadke 20. novembra 2002 v jeho dome v L., a pri prehliadke iných priestorov – bezpečnostnej schránky vo Všeobecnej úverovej banke, a. s., Prešov, Masarykova ulica, o d m i e t a ako podanú oneskorene.

2. Sťažnosť Mgr. M. Š. vo zvyšnej časti o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. júna 2003 doručená sťažnosť Mgr. M. Š., bytom L. (ďalej len „navrhovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. T., P., ktorou namieta porušenie svojho práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 50 ods. 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Krajskou prokuratúrou v Banskej Bystrici (ďalej len „krajská prokuratúra“) pri dozore nad postupom vyšetrovateľa pri zaistení finančnej hotovosti pri domovej prehliadke 20. novembra 2002 v jeho dome v L., a 27. novembra 2002 pri prehliadke iných priestorov - bezpečnostnej schránky vo Všeobecnej úverovej banke, a. s., Prešov, Masarykova ulica a jej uznesením sp. zn. Kv 68/02 z 10. apríla 2003 (ďalej len „uznesenie“).

Ústavný súd zistil z návrhu a uznesenia, že uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie justičnej polície Policajného zboru, odboru vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti, oddelenia vyšetrovania Banská Bystrica, z 20. novembra 2002 sp. zn. ČVS: VKE-10/UV-OVOZTČ-BB-2002 bolo podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie proti navrhovateľovi a spol. za trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1 a 2 písm. a), b) a c) Trestného zákona a iné.

Navrhovateľ namieta porušenie svojich práv nasledovným skutkovým stavom. Dňa 20. novembra 2002 vykonal vyšetrovateľ na základe príkazu Okresného súdu v Banskej Bystrici v navrhovateľovom dome domovú prehliadku, pri ktorej bolo nájdených a zaistených 660 000 Sk a 26 800 USD, 27. novembra 2002 vyšetrovateľ na príkaz prokuratúry vykonal prehliadku navrhovateľovej bezpečnostnej schránky vo Všeobecnej úverovej banke, a. s., pobočke Prešov, pričom našiel a zaistil 5 000 000 Sk.

Pri zaistení uvedených súm peňazí boli podľa navrhovateľa porušené § 79, § 84 a § 85 Trestného poriadku, lebo z vyšetrovacieho spisu a zvlášť zo zápisnice o vykonaní

domovej prehliadky ani zo zápisnice o vykonaní iných priestorov nie je zrejmé, či uvedené peniaze boli vydané alebo odňaté. Vyšetrovateľ podľa navrhovateľa porušil Trestný poriadok, lebo nedodrжал § 48 Trestného poriadku ustanovený postup pri prehliadke iných priestorov, lebo nevyzval osobu, ktorá mala vec pri sebe, aby ju vydala, ani ju na základe príkazu neodňal. Rovnako nebola splnená zákonná podmienka vyzvania iného na vydanie veci dôležitej pre trestné konanie. Navrhovateľ tvrdí, že peniaze zaistené v bezpečnostnej schránke nesúvisia s trestným činom, z ktorého bol obvinený, a nie sú dôležité pre trestné konanie.

Uznesením vyšetrovateľa sp. zn. ČVS: VKE-10/UV-OVOZTČ-BB-2002 z 1. apríla 2003 bolo podľa § 80 ods. 1 Trestného poriadku rozhodnuté o vrátení uvedených peňazí, 3 kusov zásobníkov kal. 7,65 mm, 1 ks zásobníka do samopalu Škorpión, 1 ks zásobníka do malorážkovej zbrane, rúrky čiernej farby v tvare tlmiča, 5 zošitov formátu A5 s poznámkami navrhovateľovi. Tieto veci aj prevzal, ale peniaze mu neboli odovzdané, lebo krajská prokuratúra uvedené uznesenia vyšetrovateľa zrušila, ako nezákonné. Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že nebolo preukázané, že medzi navrhovateľovou trestnou činnosťou a uvedenými peniazmi nie je žiadna súvislosť.

Podľa názoru navrhovateľa krajská prokuratúra uznesením porušila jeho právo vlastníť majetok podľa čl. 20 ústavy a prezumpciu jeho neviny podľa čl. 50 ods. 2 a 4 ústavy. Tvrdí, že neboli splnené zákonné predpoklady pre opísaný postup prokuratúry. Uznesenie a zvlášť jeho odôvodnenie neexistenciou dôkazov vyvracajúcich spojenie peňazí s trestnou činnosťou navrhovateľa porušuje jeho právo podľa čl. 20 ods. 1 prvej vety ústavy, lebo pripúšťa možnosť zasiahnuť do jeho vlastníckeho práva bez právne relevantného dôvodu.

V uznesení krajskej prokuratúry vidí navrhovateľ aj porušenie svojho práva odoprieť výpoveď.

Navrhovateľ navyiac argumentuje údajnou nezákonnosťou postupu vyšetrovateľa pri zaistení uvedených peňazí. Na základe jeho sťažnosti však postup vyšetrovateľa odobrili krajská prokuratúra aj generálna prokuratúra.

Navrhovateľ žiada, aby ústavný súd deklaroval porušenie jeho práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 50 ods. 2 a 4 ústavy krajskou prokuratúrou pri dozore nad postupom vyšetrovateľa pri zaistení finančnej hotovosti pri domovej prehliadke 20. novembra 2002 a pri prehliadke iných priestorov – bezpečnostnej schránky vo Všeobecnej úverovej banke, a. s., Prešov, Masarykova ulica 27. novembra 2002 a jej uznesením sp. zn. KV 68/02 z 10. apríla 2003, prikázal krajskej prokuratúre odstrániť nezákonný stav vydaním pokynu vyšetrovateľovi na vrátenie peňazí, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100 000 Sk a náhradu trov konania vo výške 8 796 Sk.

II.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pritom skúmal, či má právomoc na konanie o sťažnosti navrhovateľa, či táto nie je neprípustná alebo podaná oneskorene.

III.

V časti, ktorou namieta porušenie svojich práv krajskou prokuratúrou pri dozore nad postupom vyšetrovateľa pri zaistení finančnej hotovosti pri domovej prehliadke v jeho dome v Ľ., 20. novembra 2002 a pri prehliadke iných priestorov – bezpečnostnej schránky vo Všeobecnej úverovej banke, a. s., Prešov, Masarykova ulica, 27. novembra 2002 ústavný súd odmietol sťažnosť navrhovateľa ako podanú oneskorene.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podľa čl. 127 ústavy podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa počíta odo dňa, keď sa navrhovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Prehliadky bytu a iného priestoru, pri ktorých bola zaistená navrhovateľova finančná hotovosť, sa uskutočnili v novembri 2002. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky 25. februára 2003 odložila navrhovateľov opakovaný podnet v tejto veci ako nedôvodný (č. k. IV/1 GPt 633/02 – 35). Sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 2. júna 2003, čiže po oveľa dlhšej dobe, ako sú dva mesiace od 3. marca 2003, keď sa navrhovateľ dozvedel o vybavení svojho opakovaného podnetu.

IV.

Sťažnosť v časti, ktorou navrhovateľ namieta porušenie svojich práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 50 ods. 2 a 4 ústavy uznesením krajskej prokuratúry, ústavný súd odmietol pre nedostatok právomoci, ktorý vyplýva z dvoch dôvodov.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho vlastníckeho práva v rámci trestného konania, kde o ňom rozhodujú príslušné orgány činné v trestnom konaní, v prípravnom konaní hlavne prokuratúra a v konaní pred súdom všeobecný súd. Ústavný súd v zásade nezasahuje do ich právomoci a otázkou namietaného porušenia navrhovateľových práv by sa mohol zaoberať až po vyčerpaní možností ochrany práv pred týmito orgánmi a ak ich postup by bol, čo nemožno predpokladať, zjavne svojvoľný.

Podľa zásady subsidiarity obsiahnutej v čl. 127 ods. 1 ústavy „Ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“. Ústavný súd v tejto súvislosti vyslovil: „Ústavný súd Slovenskej republiky zásadne nie je oprávnený

prijat' s'ťažnosť na ďalšie konanie, ak existuje všeobecný súd, ktorý v súlade so všeobecnou právomocou podľa čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky má aj zákonom vymedzenú právomoc konať o ochrane konkrétneho základného práva alebo slobody. Prijatie takej s'ťažnosti vylučuje nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky vyjadrenej v čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako princíp subsidiarity“ (II. ÚS 130/02).

Keď bude v navrhovateľovej veci podaná obžaloba, tak bude mať možnosť uplatniť všetky svoje práva vrátane práv, ktorých porušenie namieta pred ústavným súdom, pred všeobecným súdom. Ak bude navrhovateľovo trestné stíhanie zastavené skôr, ako bude podaná obžaloba, a bude sa naďalej domnievať, že došlo k porušeniu jeho základných práv, ktoré nebolo napravené zastavením jeho trestného stíhania, tak sa nápravy môže domáhať postupom podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, ktorý opäť môže viesť až k súdnemu konaniu.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde s'ťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak navrhovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je s'ťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. I keď proti uzneseniu, ktorým boli podľa tvrdenia navrhovateľa porušené jeho práva, nie je podľa § 80 ods. 3 v spojení s § 141 ods. 2 Trestného poriadku prípustná s'ťažnosť, môže sa navrhovateľ domáhať ochrany svojich práv podnetom podľa § 31 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre. Podanie podnetu je plne v dispozícii navrhovateľa a na jeho základe môžu orgány prokuratúry zjednať nápravu, ak došlo k porušeniu navrhovateľových práv. Preto je s'ťažnosť v tejto časti aj neprípustná.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júla 2003